

Sygn. akt XI Ka 997/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2014 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie XI Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSO Arkadiusz Śmiech /spr./

Sędziowie: SO Elżbieta Kowalska

SO Sławomir Kaczor

Protokolant: st. prot. Dominika Karasek-Raczyńska

Przy udziale Prokuratora Marty Baranowskiej

po rozpoznaniu w dniu 27 listopada 2014 roku

sprawy ***M. K.***

oskarżonej z art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Łukowie

z dnia 30 czerwca 2014 r. sygn. akt II K 279/14

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1. z opisu czynu przypisanego eliminuje stwierdzenie o uprzednim prawomocnym skazaniu za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości;
2. czyn przypisany kwalifikuje z art. 178a § 1 kk;
3. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 pkt 1 kk warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tytułem na okres 4 (czterech) lat;
4. na podstawie art. 71 § 1 kk orzeka grzywnę w wysokości 70 (siedemdziesięciu) stawek po 50 (pięćdziesiąt) złotych każda;
5. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 470 (czteryście siedemdziesiąt) złotych tytułem opłaty za obie instancje;

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 20 (dwadzieścia) złotych tytułem zwrotu poniesionych wydatków w postępowaniu odwoławczym.

XI Ka 997/14

UZASADNIENIE

M. K. został oskarżony o to, że dnia 23 marca 2014 roku w Ł., woj. (...) jechał jako kierujący motorowerem m-ki W. o nr rej. (...) w ruchu lądowym znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,59 mg/l; 1,61 mg/l; 1,50 mg/l, 1,55 mg/l alkoholu w wydechnym powietrzu, będąc uprzednio prawomocnie skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 15 grudnia 2010 roku w sprawie sygn. akt II K 864/10, za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, tj. o czyn z art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 178 a § 1 kk

Wyrokiem z dnia 30 czerwca 2014 r. Sąd Rejonowy w Łukowie M. K. uznał za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za czyn ten na podstawie art. 178 a § 4 kk w zw. z art. 178 a § 1 kk skazał go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; na podstawie art. 42 § 2 kk orzekł środek karny w postaci 4 (czterech) lat zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych; zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 210 (dwieście dziesięć) złotych tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 120 (sto dwadzieścia) złotych tytułem opłaty sądowej.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego. Zaskarżył orzeczenie w części, tj. w zakresie rozstrzygnięcia o orzeczonej wobec oskarżonego karze, a zarzucił mu:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę wyroku, który mógł mieć wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, że wobec oskarżonego M. K. brak jest podstaw, o których mowa w art. 69 § 1, § 2 i § 4 kk do warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności;
2. rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary poprzez niezastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności, mimo iż oskarżony w żaden sposób nie utrudniał toczącego się postępowania, stopień społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił nie jest szczególnie wysoki, zaś oskarżony, co wynika z danych o karalności, respektuje orzeczenia sądowe.

Podnosząc powyższe zarzuty wniósł o zmianę skarżonego wyroku w zaskarżonym zakresie poprzez warunkowe zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego kary 6 miesięcy pozbawienia wolności na okres próby w wymiarze 4 lat.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja wniesiona przez obrońcę oskarżonego jest o tyle zasadna, że konsekwencją jej uwzględnienia była zmiana w zakresie kwalifikacji prawnej przypisanego czynu, a co za tym idzie również w zakresie kary.

Wina oskarżonego nie jest w sprawie kwestionowana i w świetle zgromadzonego i ujawnionego na rozprawie materiału dowodowego nie budzi wątpliwości. Ustalenia faktyczne, poza nieprawidłowością, o której będzie mowa poniżej, znajdują oparcie w materiale dowodowym sprawy, którego ocena jest prawidłowa i nie wykracza poza granice wyznaczone art. 7 kpk.

Z tych powodów Sąd Okręgowy rozpoznał sprawę w granicach wniesionego środka odwoławczego, nie stwierdzając podstaw do rozpoznania jej w szerszym zakresie.

Nie znalazł natomiast Sąd odwoławczy podstaw do zaakceptowania przyjętej przez Sąd Rejonowy kwalifikacji prawnej czynu.

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Rejonowy uznał M. K. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 4 kk w zw. z art. 178a § 1 kk.

Stanowisko Sądu Rejonowego w zakresie ustaleń faktycznych poczynionych w przedmiocie uprzedniej karalności oskarżonego za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości, nie jest prawidłowe.

Przyjęta przez Sąd orzekająca kwalifikacja prawna czynu z art. 178 a § 4 kk nie jest prawidłowa. Skazanie M. K. wyrokiem Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 15 grudnia 2010 r. w sprawie sygn.akt II K 864/10 za czyn z art. 178a § 1 kk – uległo z mocy prawa zatarciu w dniu 22 czerwca 2014 r., skoro stosownie do treści art. 76 § 1 kk skazanie ulega

zatarciu z mocy prawa z upływem 6 miesięcy od zakończenia okresu próby. Kara grzywny orzeczonej w przedmiotowej sprawie została wykonana w dniu 31 marca 2011 r. (k. 53), zaś środek karny w postaci zakazu kierowania pojazdami mechanicznymi został orzeczony na okres trzech lat i był wykonywany od dnia 23 grudnia 2010 r. do 22 grudnia 2013 r.

Skoro więc **w dacie wyrokowania** przez Sąd pierwszej instancji, tj. 30 czerwca 2014 r., nastąpiło zatarcie skazania w sprawie Sądu Rejonowego w Siedlcach, to brak było podstaw do przypisania M. K. popełnienia występku z art. 178a § 4 kk, bo jego zachowanie nie wyczerpywało już znamion tego przepisu.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że z opisu czynu przypisanego wyeliminował stwierdzenie o uprzednim prawomocnym skazaniu za prowadzenie pojazdu w stanie nietrzeźwości, a czyn przypisany oskarżonemu zakwalifikował z art. 178 a § 1 kk.

Orzeczona wobec oskarżonego za popełniony czyn kara sześciu miesięcy pozbawienia wolności nie razi surowością.

Brak uprzedniej karalności daje natomiast podstawy do sformułowania względem oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej, czego konsekwencją jest możliwość zastosowania względem oskarżonego instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Sąd Okręgowy dostrzegł jednocześnie, iż prognoza kryminologiczna, jakkolwiek możliwa do sformułowania, obarczona jest pewnym marginesem niepewności i z powodu konieczności jej zweryfikowania okres próby związany z warunkowym zawieszeniem orzeczonej kary pozbawienia wolności ustalił na cztery lata.

Dla osiągnięcia celów zapobiegawczych i wychowawczych, które ma osiągnąć kara wobec sprawcy oraz uwzględniając potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa Sąd Okręgowy orzekł nadto, na podstawie art. 71 § 1 kk, grzywnę w wysokości siedemdziesięciu stawek dziennych po pięćdziesiąt złotych każda.

Zdaniem Sądu Okręgowego tak orzeczona kara pozbawienia wolności oraz realnie odczuwana dolegliwość wynikająca z orzeczenia kary grzywny uwzględniają stopień społecznej szkodliwości oraz indywidualne i społeczne oddziaływanie kary, a zatem są karami współmiernymi

Orzeczony wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres czterech lat nie jest rażąco niewspółmierny (surowy) w rozumieniu art. 438 pkt kpk, a zatem brak było podstaw do ingerencji w tę część rozstrzygnięcia.

Konsekwencją powyższej zmiany w zakresie kary było zasądzenie od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa, stosownie do treści art. 10 ust 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych, stosownej opłaty za obie instancje.

Nie stwierdzając innych uchybień w postępowaniu przed Sądem pierwszej instancji, które spowodowałyby konieczność dalszej zmiany zaskarżonego wyroku lub jego uchylenie i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania – w tym przyczyn wskazanych w art. 439 kpk oraz art. 440 kpk – Sąd Okręgowy w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Rozstrzygnięcie o wydatkach za postępowanie odwoławcze zostało wydane na podstawie art. 627 kpk.